

مروری بر مسکن ترامadol، آنچه گروه پژوهشی باید بداند

دکتر سعیده سرجمعی* - **دکتر حسین حسنیان مقدم****

* فوق تخصص روانپژوهی کودک و نوجوان، مرکز مشاوره دانشجویی، دانشگاه علوم پژوهشی شهید بهشتی

** متخصص پژوهشی قانونی و فلسفی، استادیار دانشگاه علوم پژوهشی شهید بهشتی، بیمارستان لقمان حکیم، مجموعه مسمومین

نویسنده پاسخگو: تهران، کارگر جنوبی، بیمارستان لقمان حکیم، بخش مسمومین، صندوق پستی ۱۳۱۸۵-۴۹۴

hassanian@sbmu.ac.ir

تقریباً هیج رشته‌ای در پژوهشی وجود ندارد که با مسکن صناعی جدید در دنیا و خصوصاً در کشور ماست که در رشته‌های مختلف پژوهشی کاربرد دارد. از زمان معرفی آن در سال ۱۹۷۷ در آلمان، این دارو در کشورهای دیگر خصوصاً در

فعال نموده یا ایجاد عالیم ترک نماید، مطرح شود. بسیاری از مردم و پژوهشگان بر این باورند که کدینین دارویی مخدراست که ایجاد وابستگی می‌کند و در مقابل ترامadol دارویی غیرمخدراست لذا خطر ایجاد وابستگی ندارد. نتیجه آن که به دلیل ناآگاهی، احتمال وابستگی و سوءصرف بالا می‌باشد.

ترامadol بروز بالایی در در ایجاد عوارضی نظری سرگیجه، تهوع، بیوست و خواب آلودگی دارد. تشنج حتی در دوزهای درمانی و در اوایل درمان ممکن است اتفاق بیفتد. ریسک تشنج با تجویز همزمان CNS و TCA و SSRI و الکل و سایر موادی که از طریق اثر می‌کنند و نیز با سابقه تشنج بالاتر می‌رود. اثر ضد درد ترامadol تنها با استامینوفون کدینین که یک مسکن مخدرا ضعیف است قبل مقایسه می‌باشد. به علاوه ترامadol یک محدودیت دوز دارد که آن را برای استفاده در دردهای تشدید شونده نیازمند تیتراسیون، غیر قابل استفاده می‌سازد. نهایتاً این دارو به نحو قابل توجهی نسبت به سایر مسکن‌های معادل، گران‌تر می‌باشد (۱).

شاید بتوان در موارد زیر مصرف ترامadol را بر سایر مسکن‌ها ارجح دانست:

۱. بیماران با کاهش فعالیت آنزیمی CYP2D6 (۱۰٪ قفقازی-) (۱) که کدینین مؤثر نمی‌باشد گرچه ترامadol نیز در این موارد اثراش کم می‌شود.

۲. زمانی که NSAIDS کنتراندیکه است مثلاً در موارد اولسر پیتیک، بیماری قلبی، بیماری کلیوی، خونریزی فعل و آسم

۳. در بیمارانی که نیاز به مسکن مخدرا دارند ولی دپرسیون تنفسی و سایر عوارض مخدرا احتمال خطر برای بیمار ایجاد می‌کند، مانند مواردی که توراکوتومی به هر علتی برای بیمار انجام شده باشد.

۴. در بیمارانی که دردهای مزمن داشته و قادر به تحمل عوارض جانبی مخدراها و NSAIDS نباشند.

اروپا مورد استفاده قرار می‌گیرد (۱). این دارو که از حدود ۵ سال قبل به شکل رسمی در بازار ایران وارد شده است در حال حاضر به راحتی در دسترس بوده و بدون نسخه در اختیار بیماران کشورمان قرار می‌گیرد (۲). موارد عمدۀ استفاده ترامadol به عنوان مسکن در دردهای متوسط و شدید است. این دارو در حال حاضر به شکل قرص‌های ایرانی و خارجی ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم در داروخانه‌ها در دسترس عموم قرار داشته و به سرعت جایگزین مسکن‌های قدیمی‌تر شده است. ترامadol دارای یک مکانیسم دوگانه است: اثرات آگونیستی ضعیف روی رسپتور CNS و اثرات مهاری باز جذب سرتونین و نورادرنالین که نهایتاً سبب اثرات مهاری روی انتشار درد در نخاع می‌شود. بنابراین این دارو منافع و مضرات مشخصی در مقایسه با سایر مسکن‌های در دسترس دارد. موارد استفاده متعددی از این دارو در دردهای حاد و مزمن وجود دارد هم چنین از این دارو استفاده‌های غیرتسکینی نیز می‌گردد (۱).

براساس گزارش‌های وزارت بهداشت، درمان و آموزش پژوهشی میزان فروش این دارو از سال ۱۳۸۳ به میزان ۲۴ میلیون قرص به ۱۶۲ میلیون قرص در سال ۱۳۸۴ و ۳۵۰ میلیون قرص در سال ۱۳۸۵ رسیده که نشان دهنده ۱۴/۶ برابر رشد فروش قرص تنها در عرض ۲ سال است (۲). آمار بخش مسمومین بیمارستان لقمان نیز نشان دهنده افزایش قابل ملاحظه مسمومیت و عوارض دارویی ترامadol است به نحوی که ۲۳۹۶ بیمار در سال ۱۳۸۵ به علت مصرف و سوءصرف این دارو در مجموعه مسمومین بیمارستان لقمان بستری گردیده‌اند که

۱۵٪ موارد بستری مسمومین را به خود اختصاص دادند (۳). از ترامadol به عنوان جایگزینی مناسب برای بیمارانی که کاندید خوبی برای دریافت مسکن‌های مخدرا نیستند نام برده شده است. این دارو چندین مشکل دارد که استفاده از آن را برای کنترل دردهای معمول محدود می‌کند. برخلاف ادعاهای گذشته، ترامadol می‌تواند به عنوان دارویی که وابستگی ایجاد کرده و یا وابستگی را مجدداً

References

1. Radbruch L, Grond S, Lehmann KA. A benefit assessment of tramadol in the management of pain. *Drugs*. 1996; 15: 8-29.
2. Hassanian-Moghaddam H, Kolahi AA. Tramadol intoxication /abuse: a new issue on high-access population. 6th Annual Congress of Asia Pacific Association of Medical Toxicology; 2007; 12-14 December, Bangkok, Thailand
3. Hassanian-Moghaddam H, Pajoumand A. A one-year epidemiological study of acute poisoning among adults and adolescents admitted to loghman Hospital, Tehran between 2005 and 2006. *Pajouhandeh*. 2007; 12 (57): 169-76. [Persian]